

demn de marcat. *Imprejurările, în care se găsea, scusă și ni explică exagerările, ce li s'ar imputa.* 1) Dar și în țările române duna-rene, cu totă domnia apăsătoare a Fanarioților, vedem că numărul apostolilor naționali ai literaturii se mărește. O dezvoltare mai sistematică începe. Diferiți scriitori apucă diferite direcțiuni și specialități în scriere, în câtă, după cum vom vedea la vale, către finele acestui secol câmpia cea mai înainte sterilă a literaturii se arată presurată cu diferite scrieri literare de varie calități, care inspiră mângiere și întemeiază speranță în fiă-ce suflet românesc. Se va observa însă, că calea istorică, ca mai vechiă, este mai mult frecventată de cât altele, pe lângă multele cărți bisericesci, de care se simțea absolută trebuință. —

Așa avem pe arena literară a acestui secol mai întâi la anul 1708 pe renumitul cronicar al Moldovei: *Nicolae Costin*, fiul lui Miron Costin, care urmând și el pașilor tatălui său scrie mai multe cărți istorice: 1. *Descălecatul întâi al Moldovei* în 16 capitole. 2. *Descrierea cronicei lui Urechia*, cu adaogiri.

1) După *Convorbiri literare*, Iași. 1874. No. 8. G. Panu.